

Hirigintza militarra

ULA IRURETAGOIENA

Berriki zabaldu da Gazako lurralde-rako Egiptok egindako hirigintza-antolaketa plana. Marrazki batean jaso dira etorkizuneko kale, eraikin eta iruditeria, oraindik metraila eta lehergailuen usaina darion errealtate baten gain. Hirigintza proposamena, beste bonba jaurtiketa bat bailitzan erabilia. Itsasertzeko etxe banakako eraikinak, hedonismoko arkitektura baten ikur gisa hedatuta, gintonic bat terrazako igerilekutik itsasaldera begira. Genozidioaren lurren gain kapitalari egindako irudiei lizuna eta nazka darie.

Publikoa egin den Gazarako hirigintza-ko planak (agian boterea publizitatze-ko tresna gisa erabilia bakarrik) gerratea gauzatzeko erabili den militarizazio eske-ma errepikatzen du: militariki kontrolatua izateko diseinatuta dago. Gaza mugako 1,5 km-tako gunea "zor-eremu" bilakatu da hegazkin bidezko eraso kimikokoek landa pozoitu ostean. Zoruari emankortasuna kendu eta helburu militarrentzat erabilgarri egin da. Plangintzak eraztun berde bat proposatzen du eremu horretan. Airezko suntsiketa egiteko hainbat igarobide sortu dira ekialdeko perimetroan zehar, eta plangintzak bulebar kale nagusi bilakatu eta itsasaldearekin lotu ditu, Gaza zatikatu eta indarrez hartzeko erraztuko duten bideak sortuta. Gazak defentsarako berezko kale-ehundura korapilatsua zuen bitartean, hirigintza planak ehundura ortogonal simple bat diseinatu du, erasokorragoa izan dadin.

Gerratearen ondorenean berreraikuntza prozesu bat dator ezinbestean, baina hondeatzaileak lurraldearen lehen sinbolo izatea presazko garbiketarako plan baten oinarria da. Eraikinak, sarraskiaren arrastoen gordailu eta gertakarien testigu isilak. Eraikinen hala moduzko suntsiketa, gerraosteko bigarren biolentzia-eragile.

Gaian adituak direnek diote gerraterik gabeko lurraldeetan militariki frogatutako plangintzak erabiltzen direla gizartearen kontrolerako, erabilitako moduak askoz nahasgarri eta sotilagoak badira ere. ●

Save the Children, saldu bonbak (II)

ZIGOR OLABARRIA OLEAGA

Historia errepikatzen dela idatzi zuen Marxek, "lehenik tragedia gisa, gero fartsa modura". Armagintzaren eta militarismoaren inguruan errepikapen hutsa ez, espiralean goraka doan buklea ari gara bizitzen, fartsatik asko due-na, eta tragedian amaitzeko gero eta aukera gehiago.

Otsaileko izenburu bereko artikuluan salatu nuen Pilar Kaltzada aldi berean izatea Save the Children GKEko Espainiako presidente eta Zedariak armagintzaren lobbyko kide; Jokin Aperribay Realaren presidente eta SAPA enpresako nagusi; Mikel Torres sailburua armagintzaren hooligan. Honatx aipatu espiralaren hiru froga, hilabete bakarrean:

ARGIaren irakurle Amelia Barquínek Save The Childreneko bazkideen arreta zerbitzuko arduradunarekin postaz izaniko elkarrizketa helarazi dit. "Bateragarria iruditzen al zaizu armen aldeko lobby batekin lan egitea eta aldi berean hau bidaltzea?" galdetu zion, Gazako haurrentzako dirua eskatzen jasotako mezuari aipamena eginez. "Kaixo, Amelia, eskerrik asko zure kontsulta eta laguntzagatik. Ez dago zuzeneko loturarik Save the Children eta Zedariak taldearen artean. Pilar Kaltzada Save the Children erakundearen patronatuko presidentea da. Patronatu hori pertsona independente ospetsuek osatzen dute, hainbat erakunde publiko zein pribatutan karguak dituztenak".

Armagintzak herritar "askori" sortu ahal dien "ezinegon etikoagatik" galdetu zioten Mikel Jauregi Industria sailburuari *Faktoria* saioan martxoaren 11n: "Europarrak gure historian de-fen-tsa egiten dugu, eta ez e-ra-so-a. Defentsarako bada, ni lasai geratzen naiz". Guau. Egungo estatuak (Espainia eta Frantzia kasu) sortzeko barne gerra kontaezinak; mundua kolonizatzekeo mendetako sarraskiak; bi mundu gerrak; 1936koa; Errusiaren Ukrainako inbasioa (Errusia Europa baita): defentsa hutsa.

Otsailaren 23an *Sapa: puntako euskal teknologia AEBko armadan* erreportajea argitaratu zuen *La Vanguardiak*: "Euskal familia-enpresa bat munduko armada indartsuenaren erreferentziatzeko aliatuetako bat bihurtu da: AEBkoa". SAPAren zuzendariak enpresaren helburua zehaztu zuten: "NATOren erreferentziatzeko enpresa izatea mugikortasunaren alorrean". Taldeak AEBn duen lantegiak pisua irabaziko omen du, izan ere, produkzioa bertan eginda muga-zergek "ez liokete eragingo euskal taldeari". AEB, armen erabilera eta salmenta *defentsiboan* eredueta eredu, galdetu bestela Gazako haurrei.

Gerra normalizatzeko gerran jarraitzen dute. Horregatik proposatu du EBk herritarrok etxean produktuen kit bat prest izatea "gutxienez 72 orduz iraun ahal izateko kanpoko laguntzarik gabe", lankidetzeta zibil-militarra, edo hezkuntza zentroetan formazioa.

Ez dezagun normaldu. Hau erantzun zion Ameliak GKEko arduradunari: "Egiantan? Zedariak armagintzaren aldeko lobbyarekin lerrokatzea bateragarria da Save the Children gobernatzearekin? Uste dut Zedariak koherenteagoa dela *kill the children*-ekin Save the Childrenekin baino". Ez du erantzunik jaso bueltan. ●